

15 Δεκεμβρίου 2016

Γιατί έφτιαξα διεύθυνση mail στο μωρό μου

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Οι

αναμνήσεις

Οι γονείς δημιουργούν διευθύνσεις μέιλ στα βρέφη τους για να συλλέγουν ενθύμια και να αισθάνονται ασφαλείς. Γράφει η Renée Greusard.

Εδώ και δύο μήνες έχω δημιουργήσει μία διεύθυνση ηλεκτρονικής αλληλογραφίας για τον γιο μου.

Ήταν δεκαεννέα μηνών και σκέφτηκα ότι έφτασε η στιγμή να πετάξει με τα δικά του φτερά, να προτείνει γεύματα εργασίας στους συναδέλφους του στον παιδικό σταθμό, να στέλνει κομμάτια R'n'b για να φλερτάρει ή ακόμη ακόμη, να ρίχνει και καμιά επιστολή εκδήλωσης ενδιαφέροντος για να βρει μια καλή δουλειά στον τομέα των οικονομικών...

Εντάξει, η αλήθεια είναι ότι απλώς μιμήθηκα την φίλη μου την Πωλίνα.

Μητέρα του μικρού Φελίξ, που σήμερα είναι λίγο μεγαλύτερος από δύο χρόνων, εκείνη και ο σύζυγός της άνοιξαν πολύ γρήγορα στο αγοράκι μια διεύθυνση μέιλ.

Με αυτόν τον τρόπο ήθελαν να «επιτρέψουν στην οικογένειά του, κατά κύριο λόγο στους παππούδες του, οι οποίοι μένουν μακριά, να μπορούν να του γράφουν αφήνοντας έτσι ενθύμια, που θα μπορέσει να ανακαλύψει αργότερα.»

Για την ώρα, υπάρχει ουσιαστικά ένα πρόσωπο που παίζει το παιχνίδι.

«Του διηγείται στιγμές που πέρασαν μαζί».

«Τα πρώτα του βήματα, τα γενέθλιά του»

Κι εκείνοι;

« Εμείς του στέλνουμε κάποιες φωτογραφίες και κυρίως βιντεάκια (τα πρώτα του

βήματα, τα γενέθλιά του...).

Συνειδητοποιήσαμε ότι τα βίντεο καταλήγουν πάντα να εξαφανίζονται, με την κλοπή ή την απώλεια του κινητού.

Το πλεονέκτημα της θυρίδας ηλεκτρονικής αλληλογραφίας, είναι η δυνατότητα ασφαλούς αποθήκευσής τους.

Το βλέπουμε πράγματι σαν εργαλείο που βοηθά στο να διαφυλάσσονται όλα τα παραπάνω στο διηνεκές.»

Τα μηνύματα δεν είναι πάρα πολλά, είναι όμως πολλά υποσχόμενα.

Κάποια μέρα, ο Φελίξ θα ανοίξει τα μείλ του, θα διατρέξει την ζωή του, τα σημαντικά, συγκινητικά και συναρπαστικά της στάδια από την πιο τρυφερή του ηλικία.

Πρόκειται για το αντίστοιχο των λευκωμάτων που φτιάχναν κάποτε οι γονείς μας, εκείνα όπου κολλούσαν τούφες από τα μεταξένια μαλλάκια και χαριτωμένες φωτογραφίες.

Να λοιπόν πώς βρέθηκα να γράφω μηνύματα, ελαφρώς στον αέρα, προς το μωράκι μου.

Για να του πω τί; Τα μικρά, ασήμαντα πράγματα, που είναι όμως και τα πιο σπουδαία στην ζωή.

Στις 21 Νοεμβρίου για παράδειγμα:

«Σήμερα σου έτεινα το κουκλάκι σου τον Μπούμπα (εσύ τον αποκαλείς Μπάμπο) που το είχες 'ρίξει κάτω' (τα εισαγωγικά για να θυμίζουν ότι το ρίχνεις κάτω, παρά ότι σου πέφτει).

Μου απάντησες: 'Ευχαριστώ μαμά'.

Κι ήταν ο πιο γλυκός ήχος του κόσμου.

Ο Ζαν-Λουί Τρεντινιάν και η Ανούκ Αιμέ, πρωταγωνιστικό ζευγάρι της κλασσικής ταινίας του Λελούς «Ένας άντρας, μια γυναίκα», ήταν καλεσμένοι στο ραδιόφωνο.

Στο λουτρό μας ακουγόταν το χαρακτηριστικό, ρομαντικό μουσικό θέμα της ταινίας.

Ο πατέρας σου, προσπαθούσε να σου φορέσει τα ρουχαλάκια σου πάνω στην

αλλαξιέρα.

Σταμάτησε να σε ντύνει. Σε κοιτάξαμε υπερήφανοι και συγκινημένοι.

Ένα τεράστιο κύμα αγάπης μας έπνιξε στις 9.30 το πρωί.

Φιληθήκαμε και σε φιλήσαμε (ή το αντίστροφο, δεν θυμάμαι). Σε αγαπάμε πολύ.»

Συνέδεσα το μέιλ με έναν ήχο. Ακούγεται ο γιος μου να λέει το δεύτερο «ευχαριστώ» του (του ζητήσαμε να το επαναλάβει).

«Τεκμηριώνω, καταγράφω τα πάντα για να ξέρει»

Μερικές φορές οι θυρίδες δημιουργούνται ακόμη και από συγγενείς.

Η Λώρα, 26 ετών, είναι σύμβουλος πωλήσεων σε κοσμηματοπωλείο το πρωί και τριτοετής φοιτήτρια αγγλικής φιλολογίας το βράδυ.

Είναι επίσης και νονά μίας από τις ανιψιές της, της τρίχρονης Ροζ (Τριανταφυλλιά).

Η Λώρα είχε την ιδέα να δημιουργήσει ένα ηλεκτρονικό γραμματοκιβώτιο για το κοριτσάκι, μετά τον θάνατο του πατέρα της, παππού της μικρής Ροζ.

«Το έκανα, ώστε να της γίνει μια ωραία έκπληξη στα δεκαοκτώ της χρόνια... Στέλνω ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με την ευκαιρία κάθε σημαντικού οικογενειακού γεγονότος, την γέννηση μιας ξαδελφούλας, την απώλεια της γιαγιάς της, τα γενέθλιά της. Στέλνω επίσης και στιγμιότυπα που λαμβάνονται επί τόπου, φωτογραφίζοντας πρόσωπα που γνωρίζει! Καταγράφω τα πάντα, για να μην της ξεφύγει τίποτα...»

Η Λώρα τα έχει σκεφτεί όλα. Αν 'ό μή γένοιτο' της συμβεί κάτι, τότε ο αδελφός της και μπαμπάς της μικρής γνωρίζει την ύπαρξη της ηλεκτρονικής διεύθυνσης και τους κωδικούς εισόδου.

«Επιθυμώ να δημιουργήσω έναν ιδιαίτερο δεσμό με την βαφτιστήρα μου. Κι από την άλλη, είναι μια διεύθυνση που φαίνεται επαγγελματική και την κατοχυρώνει και για αργότερα, ως ενήλικη, προτού μάλιστα το όνομά της γίνει της μόδας και βρεθεί με δεκάδες συνονόματες!»

Το ίδιο επιχείρημα και από την πλευρά της Γκαέλ, μιας 34χρονης νοσοκόμας. Τα δυο αγοράκια της (3 ετών και 4 μηνών) έχουν αμφότερα την δική τους γραμματοθυρίδα.

Ιδέα του συζύγου της Φιλίπ, ενός ελαφρώς πορωμένου πληροφορικού.

Ήθελαν οι γιοί τους να έχουν ένα καθαρό μέιλ, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να προσθέτουν χιλιάδες αριθμούς, για να τους διακρίνουν.

Όπως όταν φυτεύεται ένα δέντρο για τη γέννηση ενός παιδιού

Η Γκαέλ το έβρισκε χαριτωμένο να έχουν το δικό τους κουτί, αν και δεν στέλνει τίποτα προς το παρόν.

Τους το δημιούργησε, όπως όταν ανοίγουμε ένα βιβλιάριο καταθέσεων ή φυτεύουμε ένα δέντρο κατά την γέννηση.

Είναι επίσης ένα είδος εικονικής ταυτότητας.

«Θα το κρατήσουν για όλη τους τη ζωή, είναι λίγο σαν το αποτύπωμά τους στον κόσμο.»

Όχι ενθύμια λοιπόν. Πού και πού κανένα αστείο. Σε ηλικία δυόμισι ετών, ο γιός της έστειλε ένα μέιλ στον πατέρα του.

«Ε, μπαμπά! Ξέχασες να μου φορέσεις τον σκούφο μου σήμερα το πρωί...»

Τι συμβαίνει με τα εν λόγω «γραμματοκιβώτια» χρόνια αργότερα;

Πώς τα εκλαμβάνουν οι κόρες των οφθαλμών μας;

Η Αιμιλία και ο Πάυλος γονείς της 8χρονης Λούσου και της πεντάχρονης Σοφίας, έφτιαξαν διευθύνσεις μέιλ και για τα δυο κοριτσάκια τους, για να έχουν αναμνήσεις, φωτογραφίες, ζωγραφιές.

Η Αιμιλία που ανταποκρίθηκε στο κάλεσμά μας για σχετικές μαρτυρίες, μου είπε:

«Η μεγάλη μας, που είναι οκτώ ετών και που ξέρει πια να διαβάζει καλά, θα μπορέσει σε λίγο καιρό να ανακαλύψει τα μηνύματά της και να στείλει η ίδια μέιλ.»

Η 8χρονη Λούσου, ανοίγει τα 424 μέιλ της για πρώτη φορά (!)

Εννοείται, ότι έσπευσα να αδράξω την υπέροχη ευκαιρία, προτείνοντας να οργανωθεί το άνοιγμα του θησαυρού παρουσία μου. Η απόλυτη παρείσακτη!

Αν αυτό μου δίνει ελαφρυντικά, το έκανα όμως, επειδή ήταν μοναδική ευκαιρία να δοθεί επιτέλους μια απάντηση στις ερωτήσεις που απασχολούν κάθε τρελαμένο γονέα, που φτιάχνει μέιλ στα παιδιά του.

Καθισμένη στα γόνατα της μητέρας της και πλάι στην μικρή της αδελφή, που αδημονούσε, γιατί ήθελε κι εκείνη να ανοίξει τα μέιλ της, η Λούσυ ανακάλυψε τα 424 ηλεκτρονικά της μηνύματα.

Εκείνα που οι γονείς και η οικογένειά της τής απευθύνουν από τότε που ήταν μωρό.

Υπήρχαν φωτογραφίες της από την βρεφική ηλικία, από τις επισκέψεις στον παιδίατρο, αφηγήσεις διακοπών, σημειώματα που έστελνε η γιαγιά της, ακόμη και βίντεο δικά της που την εμφάνιζαν να πλατσουρίζει σε μια ξέχειλη από αφρό μπανιέρα.

Ήταν υπέροχο.

Το ενδιαφέρον της Λούσυ για την ηλεκτρονική της θυρίδα μεγάλωνε μέρα με την μέρα.

Ειδωθήκαμε μια Παρασκευή και από ό,τι λέει η μητέρα της ζήτησε να ξαναδεί τα μηνύματά της δυο-τρεις φορές μέσα στο Σαββατοκύριακο.

Και μετά, διηγείται η Αιμιλία:

«Αυτό που είναι αστείο, είναι ότι μίλησε για το θέμα στους φίλους της που είχαν έρθει στο πάρτυ γενεθλίων της.

Και μάλιστα τους πέταξε την πληροφορία σαν να έλεγε: 'Βλέπετε, εγώ είμαι διαφορετική και το απολαμβάνω'.»

Μετάφραση – Επιμέλεια: Γεωργία Πρωτογέρου

Πηγές: rue89.nouvelobs.com– tvxs.gr